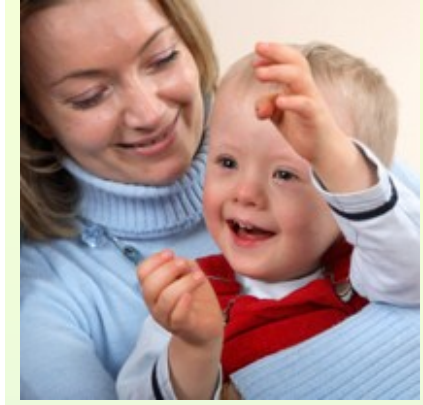

Hollanda'ya Hoş Geldiniz

İnsanlar bana sıkça "Engelli bir çocuğun annesi olmak nasıl bir duygu, bu yükü nasıl taşıyorsunuz" diye soruyorlar. Ben de onların bu eşine az rastlanır

duyguyu anlayabilmeleri veya en azından hayal edebilmeleri için şöyle izah ediyorum:

Çocuğunuz olacağı haberini alınca muhteşem bir seyahate çıkmanın heyecanı sarar insanı. İtalya, harika bir seçim... Ve tabii ki İtalya ile ilgili broşürler, rehber kitaplar alınır, güzel planlar yapılır, Colisseum, Michelangelo'nun Davut'u, Venedik'te Gondol keyfi... İtalyanca bir kaç gerekli kelime öğrenilir, evet gerçekten çok heyecan verici.

Bebek sahibi olacağını öğrendiğin günden bir kaç ay sonra o büyük gün gelir. Bavullar toplanır ve seyahate artık hazırsınızdır. Birkaç saat sonra uçağa binersiniz ve sabırsızca geçen bu saatler uçağın inişi ile son bulur. Hostes size "Hollanda'ya hoş geldiniz" diyor.

- Hollanda?, o da nesi, Hollanda mı dediniz? Ben İtalya bileti almıştım, Hollanda'da ne işim olabilir? Benim şu anda İtalya'da olmam lazım, bir ömür boyu İtalya'yı hayal ettim.

-Evet, ama uçuş planınızda bir değişiklik oldu, Hollanda'ya iniş yaptınız ve burada kalmak zorundasınız. Tabii ki, uçak aslında kabus gibi vebalı, hastalık ve kıtlık dolu bir yere inmemiştiniz. Sadece beklediğimden daha farklı bir yere inmiştim.

Uçaktan inmeliydim ve yeni rehber kitaplar almıyordum. Ve işe, hiç bilmediğim bu dili öğrenerek başlamam gerekiyordu. Daha önce hiç karşılaşmadığım bu insanlarla bir araya gelmem gerekiyordu. Sadece farklı bir yer burası İtalya'dan temposu daha düşük, daha az gösterişli... Ama burada bir süre kalıp soluklandıktan sonra etrafınıza bakmaya başlayacaksınız. Aslında Hollanda'nın da güzel olduğunu düşünecek, orada da yel değirmenini sevecek, lalelerinin keyfini çıkarmayı öğreneceksiniz. Ayrıca Hollanda'da Rembrandt dahi var!

Ama şu ana kadar bildiğiniz herkes İtalya'ya gidip gelmekle meşgul... Sürekli İtalya'da nasıl da güzel vakit geçirdiklerinden bahsederek böbürleniyorlar. Sizse kalan ömrünüzü, "Evet, benim olmam gereken yer İtalya'ydı, hep bunu planlamıştım" diyerek geçireceksiniz.

Bunun acısı hiç geçmeyecek, çünkü düşlerinizi yitirmenin kaybı gerçekten çok azap verici...

Ama, hayatınızı İtalya'ya gidemediğiniz için söylemekle, pişmanlıklar içinde geçirirseniz, Hollanda'nın aslında ne kadar **keyif verici, sevgi dolu ve ne kadar özel bir yer olduğunu** hiçbir zaman hissedemeyeceksiniz.

Gölbaşı Rehberlik ve Araştırma Merkezi
Bahçelievler Mah. 285/1 Sokak No: 1 Gölbaşı
Tel : 0.312.485 06 44 Faks : 0.312.484 46 07 e - Posta : 880251@meb.k12.tr

Kaynak : www.downsendromuforum.com, Resimler internette alınmıştır.
©1987 Emily Perl Kingsley, yazarın izni ile Türkçeye çeviren : Gün OSBORN

Engelli çocuğa sahip olmak

Gölbaşı Rehberlik ve Araştırma Merkezi

www.golbasiram.meb.k12.tr
0.312.485 06 44

Özel Eğitim Hizmetleri Bölümü

Engelli çocuğa sahip olmak

III. EVRE

7. Pazarlık:

Aile için önemli olan çocuğunun normal hale gelmesidir. Aile çocuğunun engelinin ortadan kaldırmanın yollarını arar, bunun gerçekleştirebileceğini umduğu herkesle pazarlığa

girebilir. Bu kişi bir doktor, bir uzman, bir hoca olabileceği gibi Yaradan da olabilir. Pazarlık çoğu kez çocuğun iyileşmesi karşılığında bir şeyleri vermeyi ya da yapmayı kabul etmektir. Pazarlık genellikle çocuğun iyileşmesi yönünde yapılan en son girişim olarak değerlendirilmektedir. Pazarlık, suçluluk ve çaresizlik duygularının bir yansıması olmaktadır.

8. Kabul ve Uyum:

Ulaşılmaması güç olan fakat engelli çocuk üzerinde en olumlu etkiyi bırakan aşama kabul aşamasıdır. Aile çocuğunu tanıma, anlama ve problemlere çözüm bulma yönünde bilinçli çabalarda bulunur, çocuğu olduğu gibi kabul etmeye, ailenin bir bireyi olarak görmeye başlarlar. Çocuğun gereksinimleri karşılanmaya çalışılır ve uzmanlarla işbirliği yapılır. Uyum, kabul etme aşamasının eyleme dönüşmüş bir aşamasıdır.

Ancak öteki aşama ya da evrelerdeki olumsuz duygular hiçbir zaman tamamıyla ortadan kalkmaz.

Ailelerin birçoğu aşamaların en sonuncusu olan kabul aşamasına erişememekte. Bazı aileler ret aşamasında takılmakta ve sürekli olarak çocuklarının normale döneceği beklentisi içinde olmaktadır.

Kabul etme süreci ne kadar uzarsa, yetersizliğin aile ve çocuk üzerindeki etkileri de o denli fazla olmaktadır.

II. EVRE

4. Karmaşa:

Gelişimsel yetersizlikleri olan çocuğa sahip olmak, ailenin yükünü önemli derecede artırmakta, çocuklarının neredeyse günün yirmi dört saati bakıma gereksinim göstermeleri, eğitim ve sağlık sorunları aileyi maddi ve manevi yönden yıpratmaktadır. Anne-babalar, "Böyle bir çocuğum olacağına hiç olmasaydı" şeklinde tepki gösterebilmektedir. Bu durum çocuklarına yönelik kızgınlık tepkilerine neden olmaktadır. Bir yandan bu olumsuz duyguları yaşarken, diğer yandan çocuklarını sevmekte ve onun için en iyisini yapmak istemektedirler. Bu durum ailede karşılıklı kargaşaya neden olmaktadır.

5. Suçluluk:

Aile sürekli olarak "Niçin bu başımıza geldi?" sorusunu yanıtlamaya çalışır. Bulunan nedenler ise gerçekten çocuğun engel durumuyla ilişkili olmayabilir. Aile çocuklarının durumunu geçmişte buldukları bir davranışın Allah tarafından cezalandırılması olarak görebilir ve bu nedenle kendilerini suçlayabilir. Diğer bir olasılık, ailenin yaşamlarını alt üst eden gelişimsel yetersizlikleri olan çocuklarına duydukları kızgınlıktan dolayı kendilerini suçlu hissetmeleridir.

6. Kızgınlık:

Genellikle iki biçimde görülür. Eşler Neden bana? Sorusunu tekrarlarlar. Bu tür kızgınlıklar genellikle normal olarak değerlendirilmektedir. İkinci tür kızgınlıkta, kızgınlık ya da öfke, problemin kaynağıyla ilişkili olmayan bir başkasına yönelmektir. Kızgınlığın ya da öfkenin yöneltildiği bu kişiler genellikle doktorlar ve eğitimcilerdir.

Kızgınlık ya da öfke, problemin kaynağıyla ilişkili olmayan bir başkasına yönelmektir. Kızgınlığın ya da öfkenin yöneltildiği bu kişiler genellikle doktorlar ve eğitimcilerdir.

I. EVRE

1. Şok :

Çocuğun durumunun öğrenilmesi sonucunda ortaya çıkan ilk tepki şoktur. Bu ilk tepki yoğun bir biçimde ağlama, hissizleşme, çaresizlik, çevreye tepkisiz davranmak, sorulara veya konuşulanlara yanıt vermemek şeklinde kendini belli eder. Şok dönemi kısa ya da uzun sürebilir.

2. Reddetme:

Önce çocuğu tümüyle ret ortaya çıkar. Daha sonra hayal kırıklıklarını ve bunlara bağlı gelişen bunalımları hafifletmek için çocuğun engelinin reddine sıra gelir. Bu dönemde aile, çocuğunun normal olduğuna ilişkin kanıtlar bulmak için bütün uzmanları dolaşarak çareler arar.

3. Depresyon:

Aile bir yas duygusu yaşar, "Artık iş istenmedi, bundan sonra hiçbir şeyin anlamı yok" şeklinde düşünmeye başlar ve çevre ile ilişkilerini en aza indirir.